

DECLARACIÓN INSTITUCIONAL

FORO MUNICIPIOS INTERIOR, Xaló 2022

En el contexto actual, con única voluntad de sumar elementos de debate, y con la finalidad de profundizar en términos de igualdad territorial, y equivalencia de las prestaciones, de tal forma que, el factor territorial, no sea un elemento decisivo a la hora de plantear una expectativa de vida o una alternativa de trabajo y/o inversión, se plantea la necesidad de establecer unas medidas de equilibrio territorial, claramente transversales para todo el estado

La comunidad europea plantea alternativas fiscales y ayudas directas en zonas que reúnan una serie de características. En el Comité Europeo de las Regiones de 1 de julio de 2020 ya se encontraba este tema como una de las prioridades para el espacio temporal 2020-2025.

En la anterior legislación europea las zonas venían definidas por la propia CEE. En la reciente actualización parece que esa delimitación de las zonas puede venir alterado por los propios estados miembros, siempre que se reúnan una serie de parámetros, parámetros que también se definen. Esta objetivación del problema aclara la singularización de la ayuda y no la hace depender de criterios ideológicos

El concepto de igualdad, referido en este caso al componente socioeconómico, implica que el individuo debería tener igualdad de oportunidades independientemente de la autonomía donde viva, o, al menos, el punto de partida de cada uno debería tender a ser uniforme, y, en cualquier caso, las medidas correctoras de desigualdad deberían ser accesibles siempre que se derivasen de situaciones objetivables.

La propuesta, en concreto, se centra en arbitrar un paquete de medidas transversales, y estables en el tiempo (mientras dure la situación del territorio donde se implanten) bajo el paraguas europeo y con cobertura suficiente, **ley o ley orgánica** que posibilite actuar (en los casos que no se esté haciendo, o reforzar las medidas en los casos, como la Comunidad Valenciana, en los que ya se está actuando). Es decir, actuar en todas las zonas del territorio estatal que se encuentren en peligro de despoblación atendiendo a parámetros objetivos.

La ingente tarea que la GVA ha iniciado en esta legislatura, de promover medidas de equilibrio territorial, incluso mediante una ley específica puede verse complementada con una visión de estado que “arme”, adecuadamente, la acción en estos territorios:

- Inversiones para la gestión activa de los espacios forestales. Los bosques son nuestros sumideros naturales que permiten la captación de CO₂, un recurso que fomenta el desarrollo sostenible y nos permite luchar contra el cambio climático. Si olvidar que el abandono o la no gestión forestal influye claramente en la despoblación de nuestros municipios de interior.

Es de urgente necesidad contar con políticas y medidas específicas, avanzar en la fiscalidad verde, el retorno de los servicios que aportan los bosques a la sociedad

- Las actividades productivas tradicionales (agricultura, ganadería y silvicultura), desarrollan un doble papel; por un lado, permiten el crecimiento económico de la zona evitando la despoblación rural y favorecen la conservación de nuestro entorno.

Para ello, las explotaciones agrícolas y ganaderas deben ser rentables percibiendo ayudas que permitan el fortalecimiento del sector y la incorporación de nuevas generaciones a la actividad. Las inversiones deben tener compensación fiscal para que la apuesta por mantener nuestra agricultura y ganadería sea rentable para aquellos que deciden dedicarse a ello manteniendo las zonas rurales.

Pudiendo contemplar reducción en IRPF a personas que vivan en esos territorios, se estima que el costo de vivir en zona despoblada o no es superior en un 15%. Con una limitación a determinados tipos de renta.

- La atracción de nuevas empresas exige que las Pymes implantadas en estos municipios dispongan de incentivos a la contratación de personal con acción directa sobre cuotas de seguridad social.

Además de bonificaciones a impuesto de sociedades a empresas que desarrollan la actividad en zonas despobladas y bonificaciones energéticas.

- El turismo rural, por sí solo, no es capaz de reducir la despoblación, al ser una actividad muy estacional y poco competitiva con otras ofertas turísticas. Pero, sin duda, la alianza del turismo de costa con el interior permite visibilizar los recursos naturales de los que disponen estos municipios. Es imprescindible, una estrategia global para que desde la oferta y demanda que prima en el turismo de costa se compartan recursos que permitan crear un escenario atractivo y de interés con efecto llamada al interior.

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL

FÒRUM MUNICIPIS INTERIOR, Xaló 2022

En el context actual, amb única voluntat de sumar elements de debat, i amb la finalitat d'aprofundir en termes d'igualtat territorial, i equivalència de les prestacions, de tal forma que, el factor territorial, no siga un element decisiu a l'hora de plantejar una expectativa de vida o una alternativa de treball i/o inversió, es planteja la necessitat d'establir unes mesures d'equilibri territorial, clarament transversals per a tot l'estat

La comunitat europea planteja alternatives fiscals i ajudes directes en zones que reunisquen una sèrie de característiques. En el Comitè Europeu de les Regions d'1 de juliol de 2020 ja es trobava aquest tema com una de les prioritats per a l'espai temporal 2020-2025.

En l'anterior legislació europea les zones venien definides per la pròpia CEE. En la recent actualització sembla que aqueixa delimitació de les zones pot vindre alterat per els propis estats membres, sempre que es reunisquen una sèrie de paràmetres, paràmetres que també es defineixen. Aquesta objectivació del problema aclareix la singularització de l'ajuda i no la fa dependre de criteris ideològics

El concepte d'igualtat, referit en aquest cas al component socioeconòmic, implica que l'individu hauria de tindre igualtat d'oportunitats independentment de l'autonomia on viva, o, almenys, el punt de partida de cadascun hauria de tendir a ser uniforme, i, en qualsevol cas, les mesures correctores de desigualtat haurien de ser accessibles sempre que es derivaren de situacions objectives.

La proposta, en concret, se centra en arbitrar un paquet de mesures transversals, i estables en el temps (mentre dure la situació del territori on s'implanten) sota el paraigües europeu i amb cobertura suficient, **lleï o lleï orgànica** que possibilita actuar (en els casos que no s'estiga fent, o reforçar les mesures en els casos, com la Comunitat Valenciana, en els quals ja s'està actuant). És a dir, actuar en totes les zones del territori estatal que es troben en perill de despoblació atenent paràmetres objectius.

La ingent tasca que la GVA ha iniciat en aquesta legislatura, de promoure mesures d'equilibri territorial, fins i tot mitjançant una lleï específica pot veure's complementada amb una visió d'estat que "arme", adequadament, l'acció en aquests territoris:

- Inversions per a la gestió activa dels espais forestals. Els boscos són els nostres embornals naturals que permeten la captació de CO₂, un recurs que fomenta el desenvolupament sostenible i ens permet lluitar contra el canvi climàtic. Si oblidar que l'abandó o la no gestió forestal influeix clarament en la despoblació dels nostres municipis d'interior.

És d'urgent necessitat contar amb polítiques i mesures específiques, avançar en la fiscalitat verda, el retorn dels serveis que aporten els boscos a la societat

- Les activitats productives tradicionals (agricultura, ramaderia i silvicultura), desenvolupen un doble paper; d'una banda, permeten el creixement econòmic de la zona evitant la despoblació rural i afavoreixen la conservació del nostre entorn.

Per a això, les explotacions agrícoles i ramaderes han de ser rendibles percebent ajudes que permeten l'enfortiment del sector i la incorporació de noves generacions a l'activitat. Les inversions han de tindre compensació fiscal perquè l'aposta per mantindre la nostra agricultura i ramaderia siga rendible per a aquells que decideixen dedicar-se a això mantenint les zones rurals.

Podent contemplar reducció en IRPF a persones que visquen en aqueixos territoris, s'estima que el cost de viure en zona despoblada o no és superior en un 15%. Amb una limitació a determinats tipus de renda.

- L'atracció de noves empreses exigeix que les Pimes implantades en aquests municipis disposen d'incentius a la contractació de personal amb acció directa sobre quotes de seguretat social.

A més de bonificacions a impost de societats a empreses que desenvolupen l'activitat en zones despoblades i bonificacions energètiques.

- El turisme rural, per si sol, no és capaç de reduir la despoblació, a l'ésser una activitat molt estacional i poc competitiva amb altres ofertes turístiques. Però, sens dubte, l'aliança del turisme de costa amb l'interior permet visibilitzar els recursos naturals dels quals disposen aquests municipis. És imprescindible, una estratègia global perquè des de l'oferta i demanda que preval en el turisme de costa es compartisquen recursos que permeten crear un escenari atractiu i d'interés amb efecte anomenada a l'interior.